

WOJEWODA MAZOWIECKI
WSC-V.6152.579.2023

Warszawa, dnia 12 lipca 2023 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 197 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 195 ust. 1 pkt 3 oraz art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 519 z późn. zm.) art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 547) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 17 ustawy z dnia 26 stycznia 2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych (Dz. U. z 2023 poz. 803)

odmawiam Pani Katsiaryna SACHEK ur. 05.12.1997 r., obywatelce Białorusi, udzielenia zezwolenia na pobyt stały.

UZASADNIENIE

W dniu 18.01.2023 r. Pani Katsiaryna SACHEK wystąpiła, za pośrednictwem pełnomocnika, do Wojewody Mazowieckiego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na pobyt stały ze względu na polskie pochodzenie.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 547) do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 519 z późn. zm.) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. 07.04.2023 r.) stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 198 i art. 208a, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 26 stycznia 2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych (Dz. U. z 2023 poz. 803) do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji w pierwszej instancji (tj. przed 12.05.2023 r.) stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (tj. Kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym. Do decyzji wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 127 § 1a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Zgodnie z art. 195 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach zezwolenie na pobyt stały udzielane jest cudzoziemcowi, który jest osobą o polskim pochodzeniu i zamierza osiedlić się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe. W myśl art. 195 ust. 2 do ustalenia polskiego pochodzenia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1472) oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 858).

Na podstawie art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy za osobę polskiego pochodzenia, uznaje się osobę deklarującą narodowość polską i spełniającą łącznie następujące warunki:

1. co najmniej jedno z rodziców lub dziadków albo dwoje pradziadków było narodowości polskiej;
2. wykaże ona swój związek z polskością.

Zgodnie z art. 6 cytowanej ustawy, dowodami potwierdzającymi polskie pochodzenie mogą być dokumenty, wydane przez polskie władze państwowe, kościelne, a także przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczące wnioskodawcy lub jego rodziców, dziadków lub pradziadków, a w szczególności:

- 1) polskie dokumenty tożsamości;
- 2) akty stanu cywilnego lub ich odpisy albo metryki chrztu poświadczające związek z polskością;